Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica x. post Trinitatis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

catis vr̄is: ne ſitꝫ illis ſiles q̇bꝫ dn̄s dice//
bat Jo.viij. Jn pctō vr̄o moriemi. Nā ſi
ſic: durā reportabitis ſniam. Ecci.iij. Cor
dur̄ male habebit in nouiſſimo. Audite o
auari: iracundi ꝛc̄. Deponite pond⁹ pctoꝝ
an̄ mortē. Heb.xij. Deponentes oē pon//
dus ꝛ circūſtans nos pctm̄ ꝛc̄. Figura.
Hiere.xvij. pcepit dn̄s. Cuſtodite aīas
vr̄as ꝛ nolite portare pōdera in die ſabba
ti vt inferatꝫ i portas hierl'm ꝛc̄. Uide ibi
Spūalr̄ p diem ſabbati q̄ reqes dr̄: ꝛ ē vl
tima dies hebdomade ſigt̄ dies morꝫ i q̄
nō licꝫ hoiem plenū pōderibꝫ pctoꝝ īueni
ri. Jō etiā docet chr̄us ne fiat fuga nr̄a in
ſabbato. vt hr̄ Mat.xxiiij.

PRo ſcd̄o ꝛ tertio ar. vt i ſcd̄o aduen//
tuali ſabbo poſt dn̄icā.iij.

Dn̄ica.x.poſt Trinitatis.
Sermo.j.

Videns ieſus

ciuitatem fleuit ſup illā Lu.xix.
Scitꝫ qm̄ cū gentes eſſetꝫ ad ſi
mulacra muta ꝓut ducebami eūtes.j.Co.
xij. Jō flebat dn̄s ſup pctōres. qꝛ ad vani//
tates ſecl'i q̄i ad q̄dā ſimulacra declinabāt
Jn illis q̇ppe ꝑbis apl's tāgit ꝯditiōeꝫ co
rinthioꝝ cū erant gentil'r viuētes. Jn q̄ eti
am deſignat̄ miſera eoꝝ ꝑditio q̇ in pctis
viuunt. vbi eoꝝ ꝯditio triformit̄ oñdit̄.
Prio inexcuſabil'. euntes.ſ. libere
Scd̄o vituperabil'. ducebami.ſ.a ſpiritu
maligno a q̄ ſe ſinunt duci.
Tertio vana ꝛ inutil': ad ſimulacra mu//
ta.i.ad vanitates ꝛ iſanias falſas.
De p̄mo Ecci.xv. De⁹ ab iītio ꝯſtituit
hoiem ꝛ reliq̇t eum i manu ꝯſilij ſui. De
ſcd̄o.j.Regꝫ.xvj. Spūs mal⁹ exagitat te:
h̄ dici pōt cuilibꝫ pctōri. De tertio Pſ.
Vt q̇d diligatꝫ vanita. ꝛ q̄ritis mendaciū
Videns ꝛc̄.

PRim⁹ ar. Qm̄ in themate fit mentio
de fletu chr̄i. Jō q̄rit̄ An in chr̄o fuerit ali
q̄ triſticia? Uide feria.iij.poſt do.in paſſio
ne. Poſt rn̄ſionem āt dicas ꝙ oīs triſti
cia q̄ fuit i chr̄o fuit ꝑ nob aſſūpta ſm̄ iudi
ciū rōnis. Triſtabat̄ em̄ ꝑ pctis nr̄is: ꝛ ꝑ
ꝑditiōe gn̄is hūani. Amb. ſup Bti imacu
lati. Doles dn̄e nō tua vulnera: ſꝫ mea/ nō
tuā morteꝫ: ſꝫ nr̄aꝫ īfirmitatē. Audite in//
gratiſſimi pctōres: fornicatores: excōica//
ti: raptores ꝛc̄. q̄ nō timetis chr̄m offende
re q̇ nos tm̄ dilexit. Forte q̄ritis. Et q̇d fa
ciem⁹. Dico vob. Et vos flere cū chriſto.
Nā ipe lugentibꝫ bn̄dictiōeꝫ: gaudentib⁹
ꝟo maledictiōeꝫ repromiſit. Mat.v. Be
ati q̇ lugent qm̄ ipi ꝯſo. et Lu.vj. Ve vob
q̇ habetis h̄ ꝯſola. vr̄aꝫ qꝛ plorabitis ꝛ fle
bitis vos. Figura Gen.iiij. Cain q̇ inter//
fecit abel maledict⁹ eſt a dn̄o. Abel interp//
tat̄ luct⁹. Maledictiōeꝫ ḡ icurrūt q̇ luctū
vel fletū occidūt: vel reijciūt in vanis gau
dentes. Vn̄ dn̄s dr̄ diſcipul' Jo.xvj. Plo
rabitis et flebitis vos: mūd⁹ aūt gau. vos
ꝟo ꝯtriſtabimi: ſꝫ triſticia ve. ꝟtet̄ i gau.

SEcund⁹ ar. Notāde ſunt tres ꝑncipa
les rōnes ꝓpt̄ q̄s dn̄s fleuit.
Pria eſt rō notāde declaratiōis
Scd̄a eſt rō imitāde exemplatiōis
Tertia eſt rō memorāde ꝯpaſſionis
Jn h̄ ſer. dicendū de p̄ma. qꝛ vicꝫ fleuit vt
aliq̇ nob declararet notāda. Et h̄ ꝓpter tri
plicem declaratiōeꝫ notabilem
Prio ad declaratiōeꝫ ſue hūanitatis
Scd̄o ad declaratiōeꝫ interne pietatis.
Tertio ad declarationem mundane va
nitatis.
Prio igit̄ ꝛc̄. vt vicꝫ declararet ſe ſum//
pſiſſe naturales ꝯditiōes vere hūanitatis
Phil.ij. Jn ſilitudinem hoim fact⁹ et ha//
bitu inuent⁹ vt hō. Notandū aūt ꝙ legit̄
dn̄s ter fleuiſſe: ſꝫ riſiſſe nunq̄ꝫ. Primo ſu//
pra lazarū in ei⁹ ſuſcitatione. Jo.xj. Hie//
ro. Fleuit dn̄s lazaꝝ non mortuū: ſꝫ redi//
uiuū ꝯpatiens illi ad pn̄tis vite miſeriam
reuerſuro. Scd̄o ſup ciuitatem hierl'm: vt
dicunt ꝟba thematꝫ. Tertio i cruce Heb.
v. cū clamore valido ꝛ lachrymis offerens:
exaudit⁹ eſt ꝓ ſua reuerentia. Jn his ḡ oi
bus fletibꝫ verū ſe eſſe hoiem declarauit.
Scd̄o ad declarationē interne pietatis
quā habebat etiā erga ſuos inimicos do
lens de eorū perditione et futura deſolati
one. Cirillus. Miſerebat̄ em̄ eorū chriſt⁹
qui omnes vult ſaluari q̇d nobis non pa//
tuiſſꝫ niſi per aliq̇d humanū fieret euidēs
Effuſe enim lachryme ſunt ſigna triſticie
O quantū anguſtiabat̄ cor pijſſimuꝫ ieſu
de ꝑditione ciuium hierl'm/ ꝛ de ciuitatis
futura deſtructione. Vn̄ Mat.xxviij. di//

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

cebat. Hierl'm hierl'm q̄ occidis ꝓphetas:
ꝛ lapidas eos q̇ ad te miſſi ſunt/q̄ciēs vo/
lui ꝯgregare filios tuos queādmodū gal
lina ꝯgregat pullos ſuos ſub alaſ ꝛ nolui
ſti. Ecce relinquetᷣ vob̄ dom⁹ vr̄a deſerta.
Tertio ad declarationē mūdane vanita
tis Tunc em̄ flebat cū ap̄l's circa ſe gaude
re vt oſtderet ꝙ mundi leticia dolorib⁹ eſt
admixta ꝛ cito in fletū conuertitᷣ. Prouer.
xiiij. Riſus dolore miſcebitᷣ ꝛ extrema gau
dij luctus occupat. Exemplū de baltha/
ſar. Dan̄. v. de q̄ dicit ibidē de lyra: ꝙ cum
publice diceretᷣ regnū ei⁹ ꝑſiſtere vſq; ad fi
nem captiuitatꝫ iudeoꝝ de q̄ p̄dixerat hie
remias Hiere. xxix. ꝙ ſeptuaginta annis
erat duratura: deridebat oēs. Et cū ſibi di
ceretᷣ ꝙ exercit⁹ darij ꝛ cyri validiſſim⁹ ve/
niebat ꝯ eū: negligebat Dū ꝑo obſeſſa eſſꝫ
babylon: fecit grande ꝯuiuiū optimatibuſ
ſuis ꝛ bibebat in vaſis tēpli q̄ aſportaue/
rat nabuchodonoſor. Et ſic vacans epulis
vidit manū ſcribentē i pariete. Mane the/
thel phares. Et tunc mutata ē leticia i do
lorē ꝛ triſticiā. Vide textū. Aduocato tā/
dē daniele vt interp̄taretᷣ viſionē. Ipe da
niel p̄mo increpauit eū dicens Tu nō hūi
liaſti cor tuū: cū ſcires. i. ſcire deberes ꝛ cre
dere q̄ audieras q̄ cōtigerāt patri tuo na/
buchodonoſor: ſed aduerſus dn̄atorē celi
eleuatus es ꝛc̄. Interp̄tatus eſt ḡ viſionē
dicēs. Mane nūerauit de⁹ regnū tuū ꝛ cō
pleuit illud Techel Appenſus es in ſtate/
ra ꝛ inuent⁹ es min⁹ hn̄s. Phares diuiſū
eſt regnū tuū ꝛ datū eſt medis ꝛ pſis. Cū
h̄ audiſſet lꝫ honoraſſet danielē: ſtabat tn̄
incredul⁹ in ꝑtinacia ſui ſenſus. Eadē no/
cte babylon capta fuit ꝛ balthaſar interfe
ctus ac iugulat⁹. De iſta euerſione baby/
lonis dicit Oroſius li. ij. Babylon eo t̄pe
a cyro rege ſubuerſa ē q̄ p̄mū rhomā a ter/
q̄nioꝝ dn̄atione liberata ē. Pꝫ itaq; vari/
abilis vanitas mundanoꝝ. Eccs. ij. Vidi
in oib⁹ vanitatē ꝛ afflictionē animi ꝛ nihil
ꝑmanere ſub ſole.
Terti⁹ ar. Aud. ꝛc̄. Et notate q̄m aut
h̄ aut in futuro flere nos oportet. At
tendite ergo qd̄ dicit lex: q̄ciens. ff. de reg.
iu. De duob⁹ malis min⁹ malū eſt eligen/
dū. Et ſic h̄r de electiōe ꝛ electi p̄tate. Lꝫ
de vitāda. Futuris caſib⁹ eſt obuiandum.
Audite/Quis vr̄m nō eligeret poti⁹ fle/
re et mali tractari ꝑ diem: ꝛ inde ꝑ totā vi
tam gaudere ꝛ bonis oīb⁹ abundare q̄ꝫ
econtra. Quanto ergo magis in p̄nti vita
flere debem⁹ vt poſtmodū in eternū gau/
deamus. Notate. Myeulx vault la pleure
chāte q̄ la chāte pleure. Vultis audire la
chāte pleure des damnez. Audite quid di
cunt Sap. v. Quid nobis ꝓfuit ſuperbia:
aut diuitiaꝝ iactantia/q̄d contulit nobis.
Oia iſta q̄ſi vmbra tranſierunt ꝛc̄.

Dn̄ica x. poſt Trinitatis.
Sermo. ij.

Videns ieſus
ꝛc̄. Nemo in ſpū dei loquens di
cit anathema ieſu j. Cor. xij. id
eſt aliq̄d ꝑ qd̄ ſeparetᷣ a ieſu a quo ſeparari
multū timere debem⁹ cum ſit dulciſſim⁹
ꝛc̄. vt euidenter oſtendit flendo ſuꝑ hieru/
ſalem. Ibi ergo oſtendit ap̄l's q̄ꝫ ſit nobis
fructuoſa ſpūſſancti p̄ſentia q̄ impedit ne
quid dicatᷣ aut fiat ꝑ qd̄ a ieſu ſeparemur.
Ubi nota ꝙ ſpūſſancti p̄ntia eſt nobis mlᷣ
tū vtilis: multū delectabilis: multū hono
rabilis. Nihil em̄ vtili⁹: nihil delectabili⁹:
nihil honorabili⁹: q̄ꝫ eſſe cū ieſu De p̄mo
Mat. j. Ipe (ſcꝫ ieſus) ſaluū faciet ppl'm
ſuū. i. ſibi adherentē: a pctis eoꝝ. De ſecū
do Bern̄. Ieſu dulcis memoria dans vera
cordis gaudia: ſed ſuper mel ꝛ oia ei⁹ dul
cis preſentia. De tertio Ecci. xxiij. Ma/
gna glia ſeq̄ dn̄m. et. j. Pe. ij. Vob igitᷣ ho
nor credentib⁹.
Videns ꝛc̄.
Primus ar. An triſticia ꝛ alie paſſio/
nes fuerint in chr̄o a natura aut a volunta
te: Vide feria. iiij. poſt dn̄icam in paſſione
Et poſt rn̄ſionē dicas. Videte ergo q̄nta
ſit erga nos dei benignitas Caue ḡ ne ſis
ingratus o pctōr depone ſcelera. Amb. ſu
ꝑ Bti imaculati. Noli tn̄ amittere bn̄fici
um o hō. Propterea chr̄s ſe dn̄atiōi mor
tis ſubdidit vt a iugo dn̄ationis ei⁹ te eri
peret Ille ſuſcepit mortis ſeruitutē vt tibi
tribueret eterne vite libtatē Sic ꝛ ꝓpterea
fleuit vt nobis eternam concederet ꝯſolati
onem. Attende o pctōr. Chriſtus ꝑ te fle
uit ꝛ tu gaudes ip̄m offendendo. O luxu/
rioſe q̄ in luxuria gaudes ꝛc̄. Audi o pctōr

illō Berñ. Conſidera vbi es ⁊ igemiſce/
q: ſcȝ es in magnis ꝑiculis. Et nota ꝙ i/
ter viatoꝝ ꝑicula in itinere graue ꝑiculum
eſt pot⁹ carentia. Nam labor vie calefacit
pulmonē. Nobis ḡ viatoribꝫ ꝯtinue caleſi
unt viſcera ꝑpt̄ eſtū ꝯtinue tentatiōis. Jō
niſi aq̄ lachrymaꝝ hunc ardorē refrigeret
langueт aīa. ſed cū ꝑuenit ad fontē lachry
maꝝ refrigerat̄ ⁊ vires reſumit. ¶ Figu/
ra Exo. xvij. Moyſes eductis aq̄s de pe/
tra oreb ⁊ debellato amalech vēit ad mō/
tem ſinai: vbi locut⁹ eſt dn̄o facie ad faciē
Moralr̄ aliq̄ñ dū fidelis in hoc itinere laſ
ſat̄ ſitit ꝑpl's anie. ſ. memoria: intelligētia:
⁊ voluntas. ſed percuſſa petra. i. corde ſic/
co virga timoris dei ꝑ meatus oculoꝝ aq̄
fluit largiſſima ex q̄ anima ꝯfortāta vincit
amalech. i. diabolū: ⁊ ꝑuenit ad celeſte re/
gnū. Vñ pſ. Aſcē. in cor. ſ. diſ. i val. lach.

S Ecund⁹ ar. Jn ꝑce. ⁊c. Jn hoc ō ſecū
da q̄ eſt rō imitande exēplatiōis. Tūc
enī fleuit vt nobis daret triplex exēplum
notabile.

¶ Primū ē exēplū aſꝑnādi mūdanā glīaȝ
¶ Scōȝ ē exēplū temꝑandi hūanā leticiā
¶ Tertiū ē exēplū lamētādi nr̄aȝ miſeriā
Primū igit̄ ⁊c. Tūc enī cum a ꝑplo ſibi da
ret̄ glīa flebat vt diſcant q̄ ad honores aſ/
ſumunt̄ magis flere de imꝑfectione ſua q̄ȝ
gaudere de ſublimatiōe. Beda. Quare
fleuit chr̄s niſi q: flere homies docuit. Et
certe int̄ honores mundanos plus ē ma/
teria flendi q̄ȝ gaudendi. q̄m vt ait Hiero.
Quid eſt honor mundan⁹ niſi ſpuma: fu/
mus: ⁊ ſomnus. ſpuma q: inflat. fum⁹ q̄a
excecat. ſomnus q: cito velut ſomniū eua/
neſcit. ¶ Scōm eſt exemplū ⁊c. Eſt enī ſi
cut vinū vaporoſum qḋ cito inebriat. Sic
⁊ hūana leticia iebriat niſi temperet̄ recor
datione mortis aut futuri iudicij: aut me/
ditatione aduerſitatꝫ preterite vel future.
Ecci. xj. Jn die bonoꝝ nō ſis imemor ma
loꝝ. Et Grego. Pñtis tꝑis ſi q̄ eſt ita eſt
agenda leticia vt amaritudo diuini iudi/
cij nunq̄ȝ recedat a memoria. Vide feria.
iiij. poſt dn̄icam infra oct. aſcenſionis/ de
miſerabili conditione gaudij mundani ac
etiā in multis alijs ſermonibꝫ. ¶ Tertiū
eſt exemplū ⁊c. vt hō in honore ꝯſtitut⁹ di
ſcat hr̄e memoriā mortis: ne ex honore ſu
ꝑbiat. Vñ frequenter cū q̄s delectat̄ i mū

danis honoribꝫ aut voluptatibꝫ: mors ei⁹
accelerat̄. Nam ⁊ cū dn̄s honoraret̄ a tur
bis: ꝑncipes iudeoꝝ de eius morte tracta
bant. Cum itaq̄ȝ aliq̄s mūdanis gaudet:
ſemꝑ cogitare dȝ ꝙ ſemꝑ tendit ad mortē.
Eccs. ij. Dixi in corde meo vadā ⁊ af. de.
⁊ fru. bo. Et vidi q̄ȝ ꝙ hoc eſſet vanitas/
riſum reputaui errorē: ⁊ gaudio dixi/ quid
fruſtra deciperis. Nā q̄ nunc in honore flo
ret: cito poſt in terra putreſcet. Jō Ecci. x.
Quid ſuꝑbis terra ⁊ cinis: Quid ḡ ꝓſunt
om̄es hui⁹ mundi glīe q̄ tam cito recedūt

Exemplū narrat petrus alfonſus/ ꝙ cū
tumba Alexandri eſſet aurea ⁊ in ꝓpatulo
multi ph̄i conuenerunt circa eam. Quorū
vnus dixit. Heri alexāder ex auro fec̄ the
ſaurū: nunc econuerſo: aurū de eo facit the
ſaurum. Alius dixit. Heri imperabas to/
ti mundo: hodie mors tibi dn̄atur. Alius
dixit: O alexander/ heri tibi non ſufficie/
bat totus mund⁹: hodie tibi ſufficiunt q̄n
q̄ȝ pedes terre. Ali⁹ dixit: Heri habebas
comitiuā dn̄orum: principum: ⁊ ducū: ho/
die ſolus iaces i ſepulcro. Alius dixit: He
ri omnes vocē tuā timebant: hodie te mor
tuum nullus timet ⁊ morte deuict⁹ loq̄ nō
potes. Alius dixit: Heri tot regna habe/
bas in tua poteſtate: hodie mors te tenet
in ſua. Alius dixit: Heri comedebas tot
cibaria delicata: hodie fact⁹ es ṽmiū eſca.
Jō bene dicit̄ Job. xiij. Memoria veſtra
comparabit̄ cineri: et redigentur in lutum
ceruices veſtre.

T Ertius articul⁹. Audiſtis ⁊c. Notā/
da ſunt certe iſta exempla. Et ſic dī.
lxxxij. dī. Plurimos. in fi. Exempla pn̄tia
nos cauere p̄moneит in futurū. Et ſicut dr̄
ff. locati. Siquis domum. §. j. Preuide/
re debet quis quod contingere poteſt. Et
multo fortius qḋ de cōmuni lege contin/
git. Audite. Si videritis duos vnū ince/
dentem ꝑ viam aſperam: ſed per eam ve/
nit ad magnas diuitias ⁊ glīam: alium ꝑ
viam planā ⁊ iocundā: ſed incidit tandeȝ
in latrones qui eum ſpoliauerunt ⁊ occi/
derunt ſicut et contingere ſolet omnibꝫ ꝑ
viam illa incedentibꝫ quem magꝫ ſeq̄ vel/
letis: Credo ꝙ primū. Expone ⁊ applica
notando. ꝙ potius debemus eligere flere
cum chriſto: et tribulationes ſuſtinere q̄ȝ
gaudere cum mundo. Quoniā vt dic ber/

nardus ſermone de ramis palmaꝝ. Pñs
tribulatio eſt via vite: via glie: via verita
tis habitaculi: via regni.

¶ Sermo. iij. pro dñica x. poſt
Trinitatis.

V Idēs ieſus
⁊c. Nemo poteſt dicere domi
nus ieſus: niſi i ſpirituſancto.
j. Co. xij. Oſtendit ibi apoſtolus ꝙ ſit ne-
ceſſaria ſpirituſſancti pñtia. quia vicȝ Ne
mo poteſt dicere: ore. ſ. proferendo: ⁊ ani-
mo tenendo. quod eſt ꝓprie dicere: domi-
nus ieſus: niſi in ſpirituſancto. In his aūt
duobus nominibꝫ: dominuſ ieſus. ſūt tria
conſideranda quoꝝ conſideratio in nobis
eſt a ſpūſancto

¶ Primū eſt ſua diuinitas. dñs
¶ Scōm eſt ſua humanitas. ieſus: qd̄ eſt
eius nomen ꝓpriū. vt hō eſt
¶ Tertiū eſt vnionis ſublimitas ſiue ſin-
gularitas: dñs ieſus.
¶ De primo Apocal. xix. Dominꝰ domi
nantiū. ¶ De ſecundo Luc. ij. Vocatum
eſt nomen eiꝰ ieſus. ¶ De tertio Joan. j.
Verbuȝ caro factum ē. Iſte veritates do
cent a ſpūſancto Jo. xvj. Cum venerit ſpi
rituſſanctus docebit vos oēm veritatem.
¶ Videns ⁊c.

P Rimus articulus. An in chr̄o fuerit
triſticia ſm portionem ſupiorem: Vi
de feria. v. poſt dñicam in paſſione. Poſt
reſponſionē autem conclude. ꝙ cordialiter
chriſtus nos dilexit qui in ſe toto ꝓ nobis
triſticiam ſuſtinere voluit. Attende ergo
ꝙ dulciter eum debeas diligere. j. Joā. iiij
In hoc eſt charitas non quaſi nos dilexe
rimus deum: ſed qm̄ ipſe prior dilexit nos
O damnandi petōres qui eum contemni
tis: luxurioſi: ſuperbi: auari: qui nō ad chri
ſti beneplacitum ſed ad ꝓpriam voluptatē
attenditis: amatores quidem non dei ſed
veſtri: cum tamen amor ſui ſit radix oīs
mali et edificet ciuitatē inferni. Nunc cer-
te euidenter eſt impletum quod ſcripſerat
paulus. ij. Tim. iij. Scito ꝙ in nouiſſimis
diebus inſtabunt tpa periculoſa et erunt
homies ſeipos amantes. ſ. ſcḋm carnem Et
qm̄ ex illo amore ꝓcedunt omnia mala: iō
ſequit̄: cupidi: elati: ſuperbi: blaſphemi: pa
rentibus non obedientes: ingrati: ſceleſti:
ſine affectione: ſine pace: criminatores: in-
continentes: immites: ſine benignitate: ꝓ
ditores: proterui: tumidi: voluptatū ama-
tores magis ꝙ dei. Ex hoc autem amore
inordinato ſui ꝓcedit peruerſus ille amor
mundi qui multos ſeducit. Eſt enim mū-
dus non fidelis amicus ſed ꝓditor: blandi
tur quippe ꝓ tpe: ſed tandeȝ ad mortē tra
dit et pſequit̄. Queadmodū canis blādit̄
hoſpiti dū eſt in menſa: ſed menſa leuata
vertit ille dorſum: imo latrat contra eum
¶ Figura Job. ij. Dum iob eſſet in pſpe-
ritate tres eius amici eū reuerebāt̄: ſȝ cū
ſederet in ſterqlinio erant illi verbis et op
probrijs oneroſi. Spūaliter Miſer homo
tres habet amicos in proſperitatibꝫ huiꝰ
vite. ſ. mundū: diabolum: ⁊ ꝓpinquos car
nales ac familiares. Sed cum expellit̄ ab
huius vite menſa: a ꝓpinquis ⁊ familiari-
bus ſpoliat̄: a mūdo ejicitur: a diabolo ad
ſupplicium ducit̄ vbi ſedet in tormentis ⁊
in ſterqlinio feroꝝ. Iſidorus de ſūmo bo-
no. Sepe ꝑ ſimulationē amicicia colit̄ vt
q̄ non potuit aperte decipere fraudulenter
decipiat. Non eſt itaqȝ fidelis amicꝰ mū-
dus neqȝ etiam homo ipe amicus fidel' eſt
ſibijpſi. Sed fidelis amicus noſter ē chr̄s
qui etiam pro nobis fleuit. Ecci. vj. Ami-
co fideli nulla ē compatio.

S Ecundus ar. In pce. ⁊c. In hoc ſer-
mone dicendū de tertia q̄ eſt rō mēo
rande compaſſionis vicȝ ꝓpt̄ imprudētiā
ciuiū hierl'm q̄ in mūdanis letabant̄ nō ꝑ-
cogitantes ruinā ſupꝑ ſe venturā. Gregor.
Fleuit piꝰ redēptor ruinaȝ ꝑfide ciuitatis
quā ipa ciuitas ſibi nō cognoſcebat eē ven
turā Vñ ſubdit̄: dicens. Quia ſi cognouiſ
ſes et tu: ſubaudi fleres. que modo (qr ne-
ſcis qd̄ imminet) exultas. In euangelio au
tem pcipue tangunt̄ tria pctā ꝓpter q̄ ve-
nit ruina ciuitatis.

¶ Primū eſt cordis duricia
¶ Scōm eſt ſua auaricia.
¶ Tertiū eſt templi irreuerētia.

P Rimū igit̄ ⁊c. qr iudei excecati ⁊ idurati
pdicatiōeȝ xp̄i ꝯtēpſert futura n̄ formidā

tes. Jdeo dicebat dñs. Et q̃dẽ in hac die
tua. i. in hoc modico tp̃e in q̃ ad volũtatez
tuã facis: aſſumt tibi ea q̃ ad pacez tibi ſũt
non pectoris aut eternitatis: ſed tp̃is ſolũm
Nunc aũt abſcondita ſunt ab oculis t. ſ. ea
q̃ vẽtura ſunt. q2. ſ. veniẽt dies in te. i. ↄtra
te ⁊c̃. Ubi nota q̃ tp̃s pſ̃pitatis h̃ ſigt̃ no
mine dici ſingularit̃: ⁊ poſtea dies aduer
ſitatꝫ pluraliter. q2 modica fuit pſ̃pitas re
ſpectu aduerſitatis. Jn quo etiaꝫ notat̃ q̃
modica: imo nulla eſt pſ̃pitas pctoꝝ in p̃-
ſenti reſpectu aduerſitatis damnatõis et-
ne. Job. xx. Gaudiũ hypocrite inſtar pũ-
cti. Dicit g̃. Uenient dies tribulationuꝫ
in te: ⁊ circũdabũt te inimici tui. ſ. pncipes
romani/vallo. i. circũitu ⁊ cõcatenatura de
lignis ⁊ palis facta: ⁊ circũdabũt te ſua po
tentia corpali: ⁊ coanguſtabũt te: vndiq̃
ↄcludendo ⁊ phibẽdo introitũ ⁊ exitũ: vt
nulla ſit euaſiõis via: ⁊ ad terrã pſternent
te: turres ⁊ cuncta edificia ad terrã pſter-
nendo ⁊ deijciẽdo: ⁊ filios tuos. i. habita-
tores tuos aliq̃s occidẽdo: aliq̃s captiuã-
do. et nõ relinq̃nt in te lapidẽ ſup lapidem
fundit9 euertẽdo: eo q̃ nõ cognouerꝫ. i. cog
noſcere noluiſti ꝓpter duriciã cordis tui: tẽ
pus viſitatiõis tue. Theophil9. i. mei ad-
uent9. Ueni eñ viſurus ⁊ ſaluatur9 te. qđ
ſi cognoſceres/ex oĩb9 eſſes exẽpta pericu
lis: ſicut oẽs q̃ crediderũt in chr̃m euaſerũt.
Allegorice. Hec ciuitas eſt eccl̃ia: que tp̃e
antichr̃i anguſtiabit̃ ⁊ pſternet̃. q2 pauci
audebunt ſe chr̃ianos ↄfiteri. Moraliter.
Hec ciuitas eſt aĩa ſup quam fleuit dñs
q2 circũdat̃ ⁊ obruit̃ ab inimicꝫ: quã etiam
(vt ait Greg.) a corpe exeũte maligni ſpi-
ritus obſident. Et ſicut ait idẽ Gre. Qđ
iuxta hiſtoriã dñs ſemel egit: hoc q̃tidie p
electos ſuos in eccl̃ia agit. Plangit eñ re-
probos q̃ neſciũt cur plangunt̃: ſed in ma
lis exultãt ⁊ letant̃: q̃ ſi dãnationẽ ſuã que
eis iminet p̃uiderẽt: ſemetipſos cũ lachry-
mis electoꝝ plãgerẽt: q̃ in pũerſitate ſua di
em ſuã hñt h̃ in pace. q2 trãſitorio gaudẽt
in tp̃e: ⁊ nulla venture pene terrent̃ formi
dine. Supplicia aũt ſeq̃ntia nũc ab eorum
ocul' abſcõdita ſũt. q2 futura q̃ tp̃alẽ letici-
am ꝑturbẽt p̃uidere refugiũt. Uñ ſic̃ eſt
p̃ñtꝫ tp̃is ita ẽ agẽda leticia vt nũq̃ ama-
ritudo ſeq̃ntis iudicij recedat a memoria.
Ueniẽt aũt dies qñ ad vltionẽ ⁊ ſupplicia
ducent̃. q2 nõ cognouerũt tp̃s viſitatiõis
ſue. Peruerſam eñ aĩam de9 viſitat q̃ti-
die. ſed ſupbiẽs ↄtẽnit. Jdeo illis in extre
mo vite inimicꝫ tradit̃/cum q̃b9 eterne dãna
tiõis ſocietate colligat̃. Uñ valde cogitã-
dũ eſt q̃ntũ nob̃ erit terribilis hora nr̃e re-
ſolutionis: q̃ pauor mentꝫ: q̃nta tũc omniũ
maloꝝ memoria: q̃ obliuio trãſacte felici-
tatꝫ: q̃ formido ⁊ ↄſideratio iudicꝫ. Quid
g̃ eẽ nob̃ de p̃ñtib9 ad delectationẽ debet:
qñ ſimt̃ cũctꝫ trãſeuntib9 non valet trãſire
qđ iminet/qñ ⁊ hoc fundit9 finit̃ qđ dili-
git̃: et illõ incipit̃ vbi dolor nunq̃ finitur.
¶ Scđm fuit ſua auaricia: quod notat̃ in
euãgelio. q2 ſicut dr̃ Greg. qui narrauerat
mala vẽtura/ꝑtin9 in tẽplũ ingreſſus ẽ: vt
de illo vendentes ⁊ emẽtes eijceret: oſten
dens q̃ ruina ꝑpl̃i maxime ex culpa ſacer
dotũ fuit. ſ. ex auaricia. vñ ẽm glo. Simo-
nia ſacerdotũ cauſa fuit deſtructiõis iude
orũ: q̃ etiã ex auaricia ſua faciebãt ea vẽdi
in templo q̃ ibi offerri poterant. ¶ Tertiũ
fuit tẽpli irreuerentia. Jn tẽplo eñ irreue
rentiã faciebãt vẽdẽtes ⁊ emẽtes. Greg.
Euerſionẽ q̃ppe deſcribens: ſed vẽdentes
⁊ emẽtes in tẽplo feriẽs/ in ip̃o effectu ſui
opis oſtẽdit: vñ radix pdijt pditionis. O
quãte nũc irreuerẽtie ſũt circa diuina que
pculdubio deo ſũt abominabiles ⁊ grauit̃
puniẽde. ¶ Exẽplũ. ij. Reg. vj. Oza a dño
ſup temeritate ſua pcuſſus ẽ ⁊ interfect9:
q2 nõ cũ debita reuerẽtia tetigit arcã dñi.
Et. j. Reg. vj. de viris bethſamitib9: eo q̃
vidiſſent arcã dñi abſq̃ deuotiõe debita:
pcuſſit dñs de ꝑpl̃o ſeptuagita viros ⁊ q̃n
q̃gintamilia plebis. vñ dr̃ dñs Malach.
j. Si ego dñs vbi honor meus: q. d. Niſi
mihi exhibeatꝫ honorez debitum: nõ eritꝫ
impuniti. Et Leuit. xix. Ego dñs: leges
meas cuſtodite.

T Erti9 ar. Aud. ⁊c̃. Cauete g̃ ne ſitis
ſimiles iudeis. Nam ſicut hr̃. L. de
ep̃is ⁊ clericꝫ. l. Si quenq̃. in fi. Eq̃le deli-
ctum eq̃lem exigit penam. et quos par fa-
cinus coinq̃nat ⁊ equat: vtroſq̃ ſimilis pe
na comitet̃. Quod etiã hr̃ extra de ſenten.
excõ. c. quante p̃ſumptionis. Audite Nõ-
ne multũ timere deberent latrones iã in-
carcerati audiẽtes ſocios ſuos iam ſuſpen
ſos: Hoc attendite auari: indurati: diuine
legis trãſgreſſores. Jam iudei ſocij veſtri

ſunt in inferno. Timere itaq̃ q̄m vt dicit Ber. Qui ſocij ſūt i culpis: erūt ⁊ i penis

¶Sermo.iiij. ꝑ dñica.x. poſt Trinitatis.

V Idens ieſus ⁊c. Diuiſiões grarū ſunt: idem autē ſpūs. j. Co.xij. Per hāc ſententiā excludit oñs ſupbie occaſionez. Si quis em̄ plures hꝫ grās: nō a ſe hꝫ ſꝫ a ſpiritu ſctō: cui⁹ voluntas ē rectiſſima. Itē nutrit beniuolentie affectionē. q꞉ cū q̃s habet vnā grām: ⁊ alius aliam: hñt tñ ab vno ſpiritu in q̃ vniri debent. Itē hortat̃ ad grāꝝ actionē vt vicꝫ recognoſcamus. q꞉ ſi q̃d boni eſt in nob nō a nobis: ſꝫ a deo ē. De pmo. j. Coꝛ.iiij. Quid habes qḋ nō accepiſti/ſi aūt accepiſti q̃d gloriarꝫ q̄ſi nō acceperis. De ſcdo Eph.iij. Acceſſum habem⁹ ad prēm in vno ſpiritu. De tertio. j. Theſ.v. In oib⁊ grās agi. ¶Salutatio. Videns ⁊c.

P Rimus ar. An chr̄s ex ſua; pietate velit oībꝫ miſereri ⁊ oēs ſaluare: Vide dominica.iij. poſt epiph.ſer.iij.

S Ecund⁹ ar. In pce. ⁊c. Nunc dicēdū de triplici fletu. ¶Primus eſt indifferens q̃ neq̃ eſt bon⁹ neq̃ malus moꝛalr. puta cū q̃s luget ꝑ morte amici. vt Jacob longo tpe luxit ꝑ ioſeph quē putabat moꝛtuū. vt hr̃ Geñ.xxxvij. Et dauid ꝑ morte filij ſui amnon. vt hr̃. ij. Reg.xiij. Et iſte ē luct⁹ naturalis q̃ moderand⁹ eſt al's poſſꝫ fieri malus. Ecci.xxxviij.c. Modicū ploꝛa ſup mortuū. Indifferens etiaꝫ eſt luct⁹ quē emittit puer ſtatim nat⁹. De q̃ Sap. vij. Primā vocē emiſi ſil'em oib⁊ plorans. Aug. Puer nat⁹ ſtatim plorat. ꝓpheta calamitatis ſue: nondū loq̄t̃: ⁊ iā ꝓphetat. ¶Scḋs eſt luct⁹ malus. ¶Terti⁹ ꝟo bonus. Omiſſo aūt pmo Dicendū in h̄ ſmone de ſcḋo q̃ triplex eſt

¶Prim⁹ ē luct⁹ tpalis dāṅificationis.
¶Scḋs eſt luct⁹ inoꝛdinate cōpaſſiōis.
¶Terti⁹ eſt luct⁹ eternal' dānationis

¶Primus eſt ⁊c. qñ q̃s imoderate luget ꝑ damno rei tpalis. Et hic luctus ꝓuenit ex amore mundi ⁊ cupiditate. Juxta illḋ gregō. Non ſine doloꝛe ꝑdit̃ qḋ cū amore poſſidet̃. ¶Scḋs eſt luctus inordinate compaſſionis ſcꝫ ſup mortuos quē ꝓhibet paulus. j. Theſ.iiij. Nolum⁹ vos ignorare de dormientib⁊ vt non ɔtriſtemi ſic ⁊ ceteri q̃ ſpem nō hñt. O q̃m multi ſunt q̃ anxie flent ꝑ tpali dāno/ ⁊ ꝑ morte amicoꝝ: q̃ ꝑ pctis ſuis nunq̃ fleuerunt. contra q̃s ait Aug⁹. Sciat ſe culpabiliter duꝝ q̃ deflet mortez amici: ⁊ dāna rei tpalis: ⁊ doloꝛē pcti non oñdit in lachrymis ¶Terti⁹ eſt luct⁹ eternalis dānationis. Apoc.xviij. Quantum glificauerit ſe ⁊ i delitijs fuit: tātū date illi toꝛmentū ⁊ luctū. Et Matt.xiij. Ibi erit fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiū. Sic dic Rich. in iiij. diſ.l. Non erit in inferno coꝛpalis flet⁹ quantū eſt reſolutio coꝛpalium lachrymaꝝ. q꞉ talis reſolutio ꝑtinet ad coꝛruptibilē ſtatū. Tñ erit ibi maxim⁹ doloꝛ interioꝛ q̃ ſignādit̃ ꝑ ſigna in facie ⁊ oculis cū turbatiōe ⁊ motu capitis ⁊ ſtridore, dentiū vultuſq̃ triſticia. O q̄nta erit amaritudo in coꝛdib⁊ dānatoꝝ q̃ta triſticia int̃ tā horribiles demonū ⁊ alioꝝ dānatoꝝ turbas: ⁊ tā horrendi carcerꝫ tenebras. O certe bti q̃ nunc lugēt ⁊c. Vide exēplū dñica. iij. poſt paſca. ſer.iij.

T Erti⁹ art. Aud. ⁊c. Notate itaq̃ q̄m multo meli⁹ ē nūc ꝑuo tpe lugere q̃ i inferno ſine fine. Et voluntaria pñia multo potius eſt aſſumēda q̃ expectanda illa triſticia velitis nolitꝫ infligenda. Audite qḋ dicat lex. In autentico de nup. §. j. Melius eſt vt aliquis ſeipm̄ coꝛrigat: q̃ expectet ab alijs coꝛrigi. Et notetis bene q̄m ſicut hr̃ de pe. di. j. Medicina. §. Proximo. Pctā nō dimittunt̃ ſine pena: quia aut deus punit: aut hō. Quis aūt non poti⁹ eligeret ad mandatū regis ſe punire leui diſciplina q̃ expectare aduentū regis q̃ ꝑpetuis carcerib⁊ manciparet. Expone ⁊ applica notando illud Ecci. ij. Si pñiam non egerim⁹: incidem⁹ in man⁹ dei.

¶Dñica.x. poſt Trinitatis.
¶Sermo. v.

V Idēs ieſus Diuiſiōes opationū ſunt: idē ꝟo de⁹ q̃ opat̃ oia in oībꝫ. j. Coꝛ.xij. Ibi cōmēdat̃ dei potētia: notat̃

nr̃a indigentia/declarat̃ dei beniuolentia. Propter p̃mū Eccl. iij. Magna potentia dei ſoli⁹. Propt̃ ſcd̃m. ij. Co. iij. Nõ ſum⁹ ſufficiẽtes aliq̃d cogitare ex nob ꝛc̃. Propter tertiū Phil. ij. De⁹ ẽ q̃ opat̃ in nobis ꝛ velle et perficere.

PUidens ꝛc̃.

PRimus ar. An in deo ſit pſonaꝝ acceptio eo ꝙ q̃buſdã facit miſcd̃iã ꝛ ñ alijs: Uide d̃nica. ij. poſt trini. ſmone. iij.

SEcund⁹ ar. In p̃ce. ꝛc̃. In iſto dicendū de bono fletu q̃ ad charitatē ptinet: vel ad eã diſponit. Et iſte flet⁹ ẽ t̃plex.

Prim⁹ eſt cõpunctiõis

Scd̃s eſt compaſſiõis.

Tertius ẽ deuotiõis.

Prim⁹ eſt cõpunctiõis. ps̃. Lauabo p ſin. noc. lec. m. la. ꝛc̃. Idẽ. Fuerũt mihi la. mee pa. ꝛc̃. Iſtd̃ ẽ lauatoriū in q̃ lauant̃ anie. Sic lota eſt magd̃. Lu. vij Chryſ. Nemo ad deū flens acceſſit q̃ non impetrauit qd̃ poſtulauit. Sic itaq̧ videm⁹ ꝙ aq̃ vl̃ alio liquore delent̃ lr̃e. ſic iſte lachryme delent lr̃as mortꝫ/q̃ eñ peccat tradit diabolo q̃ chirographū. Itẽ iſte lachryme diaboluꝫ cū oi exercitu ſuo ſūmergũt. ſic Exo. xiiij. Pharao cū oi exercitu ſuo ſūmerſus eſt i mari rubro. ps̃. Cõtribulaſti capita draconū in aq̃s. Greg. Flãmã ſuggeſtionū diaboli cito extinguit vnda lachrymaꝝ. Uñ ſic̃ aliq̃s clamaret ad aquã vel ad eã curreret ſi videret domū ſuã ardere/ſic q̃ videt domū ↄ̄ſcie ſuccendi dꝫ currere ad aquam lachrymaꝝ: ꝛ ſi nõ põt hr̃e dꝫ a deo poſtulare ꝛ d̃ fontib⁹ ei⁹ haurire. ſ. miſcd̃ie ꝛ vulneꝝ Eſa. xij. Haurietꝭ aq̃s de fontib⁹ ſaluatoris. Scd̃s eſt luct⁹ cõpaſſiõis. Iob xxx. Flebã q̃ndã ſup eo q̃ afflictus erat: et aĩa cõpatiebat̃ paupi. Sic lugebat ſamuel ſaul. j. Reg. xv. Et tobias. vt hr̃ Tob. ij manducauit panẽ ſuū i luctu Ro. xij. flere cū flentib⁹. Tali etiã luctu cõpaſſiõis lugere debem⁹ chr̃i paſſionẽ. Non eñ ẽ de corpore: q̃ nõ dolet cū capite. vt ait Berñ. Terti⁹ ẽ luct⁹ deuotionis. Et iſte ↄ̄tingit tripl̃r. Aliq̃n ꝓpt̃ pri⁹ ex pte diuine dulcedinis abſentia. Sic fleuit magdalena Io. xx. Aug. Impatiens eſt amor: nec lachrymis modus fit: niſi amanti det̃ qd̃ amat. Has g̃ lachrymas adducit feruor dilectionis: in ſecreto orõnis. He lachryme diabolum incendũt: vt aſtare nõ audeat ſicut nec muſce olle feruenti. Et ſic catt⁹ incalidat⁹ intra coq̃nã non audet intrare. Tob. vj. Incenſū iecore piſcꝭ: fugabit̃ demoniū Iecoris aduſtio ẽ cordis deuotio q̃ maxie ↄ̄uenire dꝫ ex recordationis dñice paſſionis q̃ maxie fugat demoniū. Sꝫ heu multi ſunt q̃ non incendũt demoniū ſed pot⁹ eum balneãt in imundicijs vicioꝝ cogitãdo: ꝛ in eis delectando: in quib⁹ ſic faciunt lectum diaboli. q̃ꝛ ſicut dr̃ Iob. xl. In locꝭ humentib⁹ dormit vehemoth. ſ. i cupidis ꝛ luxurioſis. Aliq̃n contigit iſte flet⁹ ꝓpter diuine maieſtatis iniuriã/p pctã vicꝫ Hoc mõ triſtabat̃ eſdras. j. Eſdre. ix. Et diſcipuli videntes dñm dehonorari in paſſiõe quib⁹ p̃dixerat dñs. Plorabitis ꝛ flebitis vos. Aliq̃n contingit iſte fletus ꝓpter celeſtis beatitudis affectiuã mẽoriã. Aug. de ciui. dei. Quanto eſt q̃ſq̧ ſanctior ꝛ ſanctꝭ deſiderijs plenior: tanto in ei⁹ orõne fletus vberior. ps̃. Heu mihi q̃ꝛ incolat⁹ meus p longatus ẽ. Idem. Sup flumina babylonis illic ſedim⁹ ꝛ fleuim⁹: dum recordaremur tui ſion. O q̃ꝫ dulcꝭ ẽ iſte luct⁹ Berñ. O bone Ieſu ſi ita eſt dulce flere de te: q̃ꝫ dulce erit gaudere de te: Exemplū habemus de bono fletu ꝛ deuoto in btõ franciſco q̃ tam vbertim flebat. Itẽ in btõ Auguſtino/ꝛ btõ Dñico ꝛ multis alijs. Sꝫ heu in multis impedit̃ luct⁹ iſte ꝓpt̃ futuroꝝ inconſiderationẽ ꝛ ſuã imprudentiã. Iõ Luc. xix. dicebat dñs ciuitati hierl̃m. Si cognouiſſes et tu. ſ. fleres Iõ dr̃ Ber. In oib⁹ opib⁹ tuiſ mẽorare nouiſſima tua: mortis horrorẽ: iudicij valde timẽdū diſcrimẽ: ardentꝭ gehenne metū: ab ocul̃ cordis nubilaten⁹ elongari patiarꝭ. Cogita pegrinatiõis tue miſeriã/recogita annos tuos in amaritudine anie tue/ꝛ cogita hũane vite pericula. Et in hmõi cogitatiõe ſi pſeueraueris dico tibi parū ſenties. q̃cq̃d videt̃ foris eſſe moleſtū dū toto corde circa interiorẽ moleſtiã occuparis: ſꝫ nec patiet̃ dñs ſine ↄ̄ſolatione te eſſe qm̃ ipe ẽ pr̃ miſericordiaꝝ ꝛ de⁹ toti⁹ ↄ̄ſolationis.

TErti⁹ ar. Aud̃. ꝛc̃ Cauete ne poti⁹ ſtudeatꝭ illis ſil̃es fieri q̃ pauco tp̃e in h mundo letati ſunt ꝛ nũc in inferno flent et

flebunt. Sed dicitis. Oēs q̄runt h̄ gaudere ꝛ letari. Audite q̄d iura dicāt. Non q̄d fiat ſ; quid fieri debeat ꝯſiderandū eſt. xij. q. ij. Glia epi. Et de electiōe. Cū cauſā. et. ff. d officio pſidis. S; licet. Nam ſi maioꝛ ps militū regis fuiret eius aduerſario: nō tñ valeret excuſatio vnius illoꝝ ſi diceret. Fere oēs ſic faciunt. Expone ꝛc̄. notādo illud Aug. Non ꝓpterea minꝰ ardebūt q̄ cū multis ardebunt.

Dñica. xj. post Trinitatis Sermo. j.

OMnis qui ſe exaltat humiliabiť: ꝛ q̄ ſe hūiliat exaltabiť Lu. xviij. Tradidi vob in p̄mis qd ꝛ accepi/ q̄m chr̄s mortuus ē ꝑ pctis no. j. Co. xv. Nihil efficacius ad nos hūiliandos q̄ꝫ ꝯſideratio hūilitatis chr̄i q̄ ꝑ nr̄is pctis mortuꝰ ē. vbi ſunt tria ꝯſideranda.

Primū redemptoris dignitas veneranda. Chr̄s

Secundū redemptionis q̄litas mēoꝛāda. mortuus eſt

Tertiū mortis huiꝰ cauſalitas ponderanda. ꝑ pctis nr̄is. De his trib. j. Pet. iij. Chr̄s ſemel ꝑ pctis nr̄is mortuꝰ eſt/ iuſtus ꝑ iniuſtis vt nos ꝛc̄.

Omnis ꝛc̄

PRimꝰ ar. An ſupbia ſit pct̄m moꝛtale: Q; nō. Oē pct̄m mortale ꝯriať ỽtuti/ ſed ſupbia nō: imo oriť ex ỽtute. q2 vt dic̄ Greg. xxxiiij. moꝛ. Aliq̄n hō ex ſūmis celeſtibꝫq; ỽtutib intumeſcit. Cōtra Greg. in eodē lib. dicit. Euidentiſſimū ſignū reproboꝝ ſupbia ē. Rn̄det tho. ij. ij. q. clxij. Supbia iportat defectū ſubiectiōis ad deum. Jō Ecci. x. d2. Initiū ſupbie hoīs eſt apoſtatare a dō in q̄ꝫtū aliq̄s ſe extollit ſup id qd ē ſibi p̄fixū ſm diuinā regulā vľ menſurā. Hoc aūt qd ē nō ſubdi deo h; rōnez pcti mortal: iō ſupbia ſm genꝰ ſuū ē pct̄m mortale. Sic tñ in alijs q̄ ſunt ex gn̄e ſuo mortalia ſunt aliq̄ motꝰ veniales ꝓpter eorū impfectionē q2 ſc; p̄ueniunt rōnis iudicium ꝛ ſunt p̄ter eius conſenſū. Jta ꝛ circa ſupbiam accidit Ad illud aūt qd obijcitur dicendū q̄ ſuperbia non oriť ex ỽtutib ſic ex cauſa ꝑ ſe ſed ſic ex cauſa ꝑ accidens inq̄ntū aliq̄s ex virtutib occaſiones ſupbie ſumit. Nihil aūt ꝓhibet q̄n vnum ꝯriū ſit alterius cā. vt patz. viij. Eth. Hec tho. Pro fun. ꝓmitte qd illud eſt maxime virtuti ꝯrium qd deo reuerētiā ſubtrahit. cuiuſmodi eſt ſupbia: ad quā etiā rō naturalis nos oſtendit eſſe obligatos: ꝛ ad quā etiā tā poete q̄ꝫ phi inducūt. Virgilius i georgicis. Jn p̄mis venerare deos Et ariſtoteles. viij. ethic̄. Deo nullꝰ reddi p̄t cōdignus honos. Graue igiť ē pct̄m nō ſubijci deo qd ad ſupbiam ꝑtinet. Cū ḡ q̄ritur An ſupbia ꝛc̄ Dic tñ. vt s̄. Ex q̄ concludē q̄m nō ſine cā d2 Ecci. x. Odibilis ē coram deo ꝛ hominib ſupbia: Nā vt dicit theophilus vbi s̄. Supbia ꝯriať diuine dilectioni inq̄ntū. ſ. ſupbus non ſe ſubijcit diuine regule ꝓut deb;. Et etiam q̄nq; dilectiōi ꝓximi inq̄ntum inordinate ſe prefert primo aut ab eiꝰ ſubiectione ſe ſubtrahit i q̄ derogať diuine regule. Audite o ſupbi ꝛ rebelles deo atq; eccleſie ꝛ his q̄b obedire tenemi. O filij rebelleſ parentib: o chriſtiani rebelles eccl̄iaſticis prelatis ꝛc̄. voſipſos extollitis. Certe tandē in infernum dep̄memini. Figura Nūeri. xvj. Jn chore dathan ꝛ abiron rebellib moyſi quos terra abſorbuit Ps̄. Oculos ſuperborum humiliabis.

SEcundꝰ ar. Jn euangelio ꝑ exemplū phariſei ꝛ publicani inſtruimur q̄ꝫtū valet humilitas ꝛ q̄ꝫ ſit deteſtabilis ſuperbia. vbi ſunt tria diligenť ꝯſiderāda ꝛ ſepius attendenda.

Primū ē phariſei p̄ſumptio deteſtāda.

Scd̄m publicani hūiliatio cōmēdāda.

Tertium eſt vtriuſq; concluſio memoranda. Jn hoc ſermone dicendū de primo quod tangitur cum diciť Phariſeus ſtās hec apud ſe orabat. Deꝰ gratias tibi ago quia nō ſum ꝛc̄. vſq;: que poſſideo. Theophilus. Apud ſe orabat quaſi non apud deum: quia ad ſe redibat per peccatum ſuperbie. Apparet autem ex euangelio ſua p̄ſumptio deteſtanda.

Primo q2 ſe iuſtificabat

Scd̄o q2 alios iudicabat.

Tertio q2 alijs ſe p̄ferebat.